

En gång jag foro som en modig ungersven
Jag vandrade skog, jag besökte bygd
Då tog jag mitt bröd, stockar då fälldes
I djupaste skog, forslades till brukets eld

Vi togo brännvin vid Bäckens ström
Av ruset vi sjungo, skröt om bragd och täljde fläsk
Natten kom i fullmånens sken
Ingen vind, inte rördes en gren

Huldrans Gång
Eldens Sång

Då sutto jag vid elden ensam
Huttrade i slutsommar nett
En skugga blott jag såg nu nalkas
Bland furors kvist, runt björkars spiror

Huldrans Gång
Mot månen en skymt
Eldens Sång
Silver mot blekvit by

Hennes bryn så mörkt
Med stripigt klängande hår
Ett tredje öga som ormens blott
Hennes anlete förgyllde

Hornkrönt hon smög
Som en skugga av stjärnestoft
Hon mig smekt
Viskande, klösande nu red

Då jag vaknat ur min slumran
Med brännmarkt skinn
Ett minne blott vår vilda lek
Ur ett drömmars kväde

Denna skogens dotter, såg jag aldrig mer
Ack, ingen min förkunnelse tro
Men bland urträds skepnad evig
En gamling han få sin sista ro

Natten kom i fullmånens sken
Ingen vind, inte rördes en gren
Jag slumrade in, mossan mig tog
Hennes mark jag vandrat, sen jag dog